

Res je, da je v nji marsikaj pregledati, vrediti in nadopolniti; tako je, na pr.: pri novih „Djulabijah“ marsikaj vrediti, tam pa tam morda tudi dalje popraviti, kjer je že Vraz sam na strani z olovko popravljal začel, pa ne doveršil. Zato pa mora prva skerb prijateljev rajnega spisatelja biti, da njegova zapuščina pride v roke pravih veštakov. Pravi „veštak“, kateri se je z Vrazovim duhom tako rekoč pobratil, bode rokopise njegove berž vredil. Kak drug „jedan človek“ pa ne bo treboval le jedno leto, dokler te rokopise vredi, ampak ne bo z jednim verzom Vrazovim v desetih letih gotov.

Stanko Vraz je že pred smertjo svojo spoznal, da se morajo njegovi rokopisi vrediti in kde kde tudi popraviti in doveršiti. Zato je vse svoje dela izročil gospodu Iv. M., preslavnemu pesniku prekrasne pesni „Smrt Čengić-Age“, s prošnjo, da bi jih izdal. Žalibog se pa omenjeni gospod kot visok državni vradnik v obilnih opravilih svojega poklica ne more baviti s takimi literarnimi deli, in tako je prišla zapuščina Vrazova v druge roke, morda v roke tacega moža, kateri šumo od samega drevja ne vidi! Dostavim še, da vsi rokopisi razun opazk in popravkov, ktere je Vraz z olovko pisal, so večidel na čisto in lično prepisani.

Vraz zares ni Milton, ne Byron, ni Petrarka ne Mickievič, ne Puškin, kakor je nek visokoučen gospod v Zagrebu pri zbiranju doneskov za Vrazov spomenek prenaivno kazati izvolil. Ali Vraz je Vraz. Drugi naj prosijo Boga, da jim pošlje Byronov, mi smo zadovoljni z Vrazi, in prosimo: „Mili Bog, daj nam več Vrazov!“

To sem si za dolžnost spoznal, svetu odkriti o zapuščini Vrazovi. Naj presodi sadaj vsak: ali je vendar Vrazova zapuščina kaj več vredna kot 50krat 60 krajecarjev!!
 Drugi Horvat.

Iz Tersta 5. marca. Včeraj je hud oginj vstal v trebuhu velike trijamborne barke, ki je bila z vinskim cvetom, žveplom, predivom itd. naložena in je ravno v Liverpool odjadrali imela. Niso ga mogli zadušiti. Strel na vojaški barki je oznanoval nevarnost in budil k pomoči. Parobrod Gobčevičev je bil prvi zakurjen, in je vlekel barko iz luke vùn v morje, kjer so jo morali utopiti. Sreča je še, da se ta nesreča ni prigodila na poti v globokem morju. — Za uboge Istriane se je do konca februara nabralo milodarov čez 41.000 fl. in nekaj žita; reči moramo, da so Teržačani milodarni, in da bi se jim bilo letos že lepši pedalo, ako bi bili še tistih sto in sto forintov, ki so jih pometali in poteptali po tleh pustnega norišča, naklonili izstradanim bratom v Istrii. Slišali smo, da tudi Ljubljancani ste imeli letos „korso“. De te plentaj! *)

Novičar iz mnogih krajev.

V torek zjutraj se je podal presvitli cesar v Monakovo. Poroka bo 24. dan prihodnjega mesca pri dvorni fari sv. Avguština; dva dni pred pride svitla nevesta na Dunaj; Dunajčanje se že pripravljajo za slovesno obhajanje cesarjeve poroke. — Zajem, po kterem bo naša vlada za 50 milionov fl. na pòsodo vzela, je že razpisan. Zares je mikaven, kakor noben poprejšin, ker za posojeni dnar prejeto dolžno pismo ne bo le neslo na leto po 4 odstotke, temuč bo igralo tudi v loteriji, ki je združena s tem zajemom. Dolžne pisma so po 250 fl.; ker pa se za 100 fl. ima le 90 fl. vložiti, se zamore z 225 fl. ali s srebrom po sedanjem kursu celò z 170 fl. tako dolžno pismo kupiti, in še to je tako po-

*) De! „Auch wir sind in Arcadien geboren!“

Vred.

lajšano, da ni ravno treba vsih 225 fl. na enkrat odrajtati, ampak v 10 mescih. Kdor se hoče vdeležiti tega zajema, naj se oglasi pri deželni glavni kasi. Poplačalo se bo to posojilo v 50 letih; kdor tedaj ni v tem času tako srečen bil, da bi bil s številko svojega dolžnega pisma kako srečko zadel (ki so od 400 noter do 200.000 fl.), prejme sam ali tisti, ki ima njegovo dolžno pismo v rokah, v letu 1904 za posojenih 250 (ali prav za prav 225 fl.) 300 fl. nazaj. Čas vpisovanja na to posojilo terpi noter do 17. tega mesca. — Čas učenja a potekarskih učencov je od 4 let na 3 leta okrajšan. — Naša vlada je 7. t. m. v „öst. Corr.“ važno besedo zastran turško-rusovske vojske izgovorila rekoč, da to, kar tirjate francozka in angležka vlada od rusovske: da naj gré s svojo armado iz turških dežel, je pravična tirjava; ako se bo vojska vnela, bo branila austrijska vlada svoje dežele, in je že poskerbela, da bode dosto armade na nogah, ako bi se namerjal plamen prekucij razširiti čez sosedno mejo. Do tistihmal hoče austrijska vlada nobenostranska ostati. Enako se je izgovorila tudi pruska vlada. Ta razglas je hipoma nekoliko zboljšal kurs austrijskega papirnega dnarja in cena srebra je nekoliko padla. Angležka in francozka vlada ste nek s turškim sultanom pogodbe zastran kristijanov že sklenile; vsi kristijani — kakor je hatišerif Gülhaneški že obljubil — imajo s Turki vred vživati enake pravice v vsem, kar zadeva vero, državljansko pravo, davke itd. Sultan se je izperva branil podpisati to zavezo tudi za kristijane v turški Azii, al kmalo se je vdal vsemu. — Zdaj se sliši, da si bojo Rusi močne taborišča in okope (šance) naredili pri Turni, Gjurgjevu, Oltenici, Kalarašu in Galacu, in da se bojo povsod le branili, nikjer pa napadali Turkov, tedaj ne bojo prijeli ne Kalafata, ne šli čez Donavo (?). Paskievič bo vendar le vkljub svoje starosti višji poveljnik podonavske rusovske armade. Omer-paša ogleduje sedaj terdnjave, in bo nek Ruse napadel berž ko boste francozka in angležka armada prišle na Turško, in boste Balkan in desno donavsko bregovje v zavetje vzele, kar se utegne mesca aprila zgoditi. Punt Grekov se razširja. Serbija, Perzia, Švedia in Dania ostanejo nobenostranske. — Ruska vlada je zares prepovedala žito iz Odese in družih rusovskih luk voziti; tudi to velja Francozom in Angležom kot napoved vojske. — V Švajci v kantonu Bernu je taka lakota, da sicer pošteni ljudje kradejo in se pri tatvini vjeti dajo, da imajo v zaporu saj kaj živeti.

Pogovori vredništva.

Gosp. R. v Pr.: Cepiče mar bote dobili. — Gosp. K. v Poli: Lepa hvala za lepi popis. Bodemo natisnili berž ko bo moč. — Gosp. K. v Pl. n. Č.: Z veseljem pričakujemo obljubljeni popis K. — Gosp. H. Podl: Vse smo prejeli in bomo natisnili berž ko bo moč. — Gosp. K. v M.: Če bo le moč, bomo natisnili 2. in 3. pregovor; prvi pa ni kaj primeren o sedanjih zares velikih nadlogah. — Gosp. B. M. v K.: Hvala lepa za verle doneske k „besednjaku“. Ne pesmice ne pisma nismo prejeli. Prosimo jo nam še enkrat spisati; ako je za natis pripravna, gotovo pri nas „zaspančkala“ ne bode, čeravno bi ne mogla morebiti berž priti na svetlo. Ne, da bi zadremali. — Gosp. M. M. v č. M.: Jagode pasjega germa se bojo dale že prodati, toda na cente jih je treba nabirati.

Stan kursa na Dunaji 8. marca 1854.

Obligacije	5 ⁰ / ₁₀₀	85 ⁵ / ₈ fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	77 ³ / ₄ fl.
deržavnega	4 ¹ / ₂ „	75 ¹ / ₈ „	Windišgrac. „	20 „ 27 ¹ / ₂ „
dolga	4 „	67 ¹ / ₂ „	Waldštejn. „	20 „ 29 „
	3 „	54 „	Keglevičeve „	10 „ 10 „
	2 ¹ / ₂ „	44 ¹ / ₄ „	Cesarski cekini.	6 fl. 8
Oblig. 5% od leta 1851 B	107	„	Napoleonдор (20 frankov)	10 fl. 12
Oblig. zemljiš. odkupa 5% 83	„	„	Suverendor	17 fl. 50
Zajemi od leta 1834	210	„	Nadavk (agio) srebra:	
„ „ 1839	118 ¹ / ₄ „	„	na 100 fl.	30 ¹ / ₂ fl.